

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci odsúdeného **D. K.**, pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.) ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného D. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 10. septembra 2013, sp. zn. 4 Ntok 2/2013, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného D. K. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre na neverejnom zasadnutí uznesením z 10. septembra 2013, sp. zn. 4 Ntok 2/2013, podľa § 402 ods. 2 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 399 ods. 2 Tr. por. odmietol návrh odsúdeného D. K. z 19. júna 2013 na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo 6. júna 2005, sp. zn. 1T 25/01, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. januára 2006, sp. zn. 3To 92/2005, pretože návrh uvádzal tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len ich opakovaním.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odsúdený D. K. sťažnosť, v ktorej uviedol, že napadnuté uznesenie krajského súdu nepovažuje za správne. Naopak žiada povoliť obnovu konania, lebo je toho názoru, že medzičasom vyšla najavo nová skutočnosť a dôkaz súdu skôr neznámy (priznanie P. S. a neskôr aj M. B. k vražde P. U., ktorí sa momentálne nachádzajú vo výkone trestu odňatia slobody), ktorý by mohol v jeho trestnej veci odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Na základe takto podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť ako aj konanie jemu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného D. K. nie je dôvodná.

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo 6. júna 2005, sp. zn. 1T 25/01, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. januára 2006, sp. zn. 3To 92/2005, bol D. K. uznaný za vinného z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. a odsúdený za to na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere pätnásť rokov so zaradením pre jeho výkon do III. (tretej) nápravno-výchovnej skupiny. Krajský súd v Nitre zároveň podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Partizánske z 21. júna 2000, sp. zn. 1T 82/00. Podľa § 72 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Tr. zák. uložil odsúdenému D. K. ochranné ambulantné protialkoholické liečenie a zaviazal ho podľa § 228 ods. 1 Tr. por. k náhrade spôsobenej škody pre R. B. vo výške 4 202 Sk a s jej zvyškom podľa § 229 ods. 2 Tr. por. ju odkázal na konanie o veciach občianskoprávných.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania, alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Za nové skutočnosti sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania, alebo zisťovania v konaní, ktorého sa návrh na obnovu týka. Obnove konania nebráni, ak obvinený o existencii týchto skutočností vedel, no z akýchkoľvek dôvodov ich neuviedol. Podstatné je, či tieto skutočnosti boli známe orgánom činným v trestnom konaní a súdom, ktoré vo veci rozhodovali. Novú skutočnosť je treba spravidla preukázať novými dôkazmi. Novým dôkazom je dôkaz, ktorý nebol v pôvodnom konaní obsiahnutý v spise, uplatnený

niektorou z procesných strán, alebo nebol vykonaný a má potrebnú dôkaznú silu buď sám o sebe, alebo spolu s už vykonanými dôkazmi privodiť iné rozhodnutie v predmetnej veci.

Pri rozhodovaní, či má byť povolená obnova konania, je povinnosťou súdu teda preskúmať, či navrhovaný dôkaz je dôkazom novým, súdu skôr neznámym a či by na základe neho mohlo dôjsť k inému rozhodnutiu vo veci. Hodnotenie dôkazov v rámci tzv. obnovovacieho konania sa sústreďuje na zistenia, či navrhovaný dôkaz sám, alebo v spojení s inými už vykonaným dôkazmi môže viesť k inému rozhodnutiu vo veci a uvedený rozsah by hodnotenie dôkazov nemalo prekračovať.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia Krajského súdu v Nitre vyplýva, že krajský súd preskúmaním obsahu posledne podaného návrhu odsúdeného D. K. s obsahmi návrhov už skôr podanými zistil, že návrh odsúdeného D. K. na povolenie obnovy konania je aj teraz len opakovaním jeho predchádzajúcich návrhov, o ktorých už bolo v minulosti právoplatne rozhodnuté, a že k týmto návrhom už boli v minulosti zaujaté stanoviská súdmi I. aj II. stupňa so záverom, že odsúdený D. K. opakovane prezentuje vlastný názor na osobu vraha, za ktorého označoval už rôzne osoby, čo mali a majú potvrdiť rôzni svedkovia a popiera - rovnako ako v trestnom konaní - že ním je on. Teda opätovne opakuje rovnaký mechanizmus obhajobnej argumentácie, aký prezentoval aj v predchádzajúcich návrhoch.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu najvyšší súd zistil, že od právoplatného skončenia trestnej veci, sp. zn. 1T 25/01, obvineného D. K. ide v poradí už o jeho deviaty návrh na obnovu konania.

Ani v poradí tento deviaty návrh odsúdeného D. K. na obnovu konania sa svojím obsahom nevymyká z medzí predchádzajúcich návrhov, v ktorých odsúdený D. K. opakovane tvrdil, že je nevinný, že skutok, za ktorý bol odsúdený spáchal niekto iný, kde potom v jednotlivých návrhoch postupne označoval za údajných páchatel'ov skutku rôzne osoby (P. R., Š. S., V. L., M. U., K. B., M. J. a ďalších). Vo svojom poslednom posudzovanom návrhu na obnovu konania za údajných páchatel'ov vraždy P. U. označil najskôr P. Š. a neskôr aj M. B..

Z uvedeného je teda zrejmé, že odsúdený D. K. tak ako v minulosti, aj v tomto prípade za nové skutočnosti odôvodňujúce návrh na obnovu konania v zmysle § 394 Tr. por. uvádza

údajné priznania sa pravých páchatel'ov, a na preukázanie takejto skutočnosti predkladá aj ich písomné vyjadrenia, ktoré už aj v minulosti v konaniach pred súdom títo údajní pisatelia popreli, resp. uviedli, že odsúdený si ich „kupoval“ za rôzne benefity - napr. cigarety.

Odsúdený D. K. vo svojich podaniach neuvádza teda žiadne nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by mohli samy o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o jeho vine. Práve naopak, tieto opakuje mylne sa domnievajúc, že postupným označovaním stále ďalších osôb za údajných vrahov P. U., ktorých má navyše zo skutku usvedčovať len ich údajné priznanie sa v prítomnosti svedkov, alebo prostredníctvom písomností, zvráti nepriaznivý právoplatný odsudzujúci rozsudok. Zabúda však na to, že týmto svojím konaním navrhované „dôkazy“ úplne devaluje.

Úlohou obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku nie je doplňovať dokazovanie z pôvodného konania, ale rozhodnúť, či vyšli najavo skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného, v tomto prípade D. K.. Súčasne musí súd posúdiť aj to, či nejde o tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len ich opakovaním, a či teda **navrhované dôkazy majú potrebnú „silu“**, aby súd mohol vôbec uvažovať o prípadnej zmene pôvodného rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe vyššie uvedeného konštatuje, že Krajský súd v Nitre postupoval procesne a vecne správne, keď návrh odsúdeného D. K. na obnovu konania podľa § 402 ods. 2 Tr. por. z dôvodov podľa § 399 ods. 2 Tr. por. odmietol, pretože návrh uvádzal tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh na novo podaný je len ich opakovaním do takej miery, že konajúci súd ich musel vyhodnotiť tak, že nedisponujú žiadnou dôkaznou hodnotou schopnou zvrátiť pôvodné rozhodnutie.

Sťažnosť odsúdeného D. K. proti napadnutému uzneseniu preto dôvodná nie je. Preto ju Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 26. novembra 2013

**JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu**

Vypracoval : JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová